

Vypraveno

dne 20. 10. 2015.

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 25. 10. 2016
podpis: 13. 11. 2016

MVCRP016FILK

V Praze dne 17. října 2016
Č. j.: MV-109938-7/VS-2016

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0809r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala

nar. [redacted] - Lotyško, státní občanka Běloruska, trvale bytem 2. [redacted] adresa pro doručování: [redacted]

(dále také „žadatelka“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 28. 6. 2016, č. j.: VS-712/835.3/2-2015, kterým nebylo podle ustanovení § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění

I.

Žadatelka prostřednictvím Krajského úřadu Středočeského kraje požádala o udělení státního občanství České republiky (dále také „žádost“). Žadatelka je státní občankou Běloruska. Na území České republiky se fakticky zdržuje od roku 2001, kdy požádala o azyl pro sebe a svoji dceru. Azyl jí byl udělen ke dni 30. 5. 2005, jak vyplývá ze stanoviska odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 19. 2. 2016, jež je založeno ve spise pod položkou č. 22.

Ministerstvo vnitra podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu usnesením ze dne 11. 2. 2016, (ve spise založeno pod položkou č. 19), přerušilo správní řízení o žádosti na dobu 60 dnů od doručení usnesení a současně žadatelku vyzvalo, aby v této lhůtě předložila listiny, které v usnesení výslovně uvedlo, a jež jsou nezbytné k posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení českého státního občanství, čímž žadatelka tak odstraní vady žádosti. Žadatelka byla poučena o tom, že předložení požadovaných listin je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění stavu věci ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo

žadatelku o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatelka byla dále poučena, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání, a o možnosti zastavení správního řízení o žádosti, a to v případě, že požadované listiny nepředloží a vady žádosti tak neodstraní. Prvoinstanční správní orgán některé požadované listiny obdržel dne 4. 3. 2016 a dne 26. 4. 2016.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatelka nespĺňuje podmínku pro udělení českého státního občanství podle ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky, neboť v posledních 3 letech předcházejících dni podání žádosti porušila povinnosti vyplývající ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žadatelka zařazená v kategorii osob bez zdanitelných příjmů v posledních 3 letech předcházejících dni podání žádosti opakovaně a ve vysokých částkách nehradila pojistné na veřejné zdravotní pojištění (dále také „pojistné“). Jak vyplývá z vyúčtování pojistného za období 1. 1. 2012 až 29. 2. 2016, jež je založeno ve spise pod položkou č. 21, dlužné částky žadatelka uhradila teprve dnem 26. 5. 2014. Pojistné za říjen 2014 hradila žadatelka opětovně se zpožděním, a to až dne 3. 12. 2014. Ministerstvo vnitra z uvedené dokumentace zjistilo, že Všeobecná zdravotní pojišťovna žadatelku penalizovala a poslední dlužnou částku vyměřeného penále žadatelka uhradila v květnu 2014.

Ministerstvo vnitra žadatelce předmětnou podmínku neprominulo, když nezohlednilo důvody týkající se opomenutí v roce 2013 registrovat se na úřadu práce ze zdravotních důvodů, a také v roce 2014 její jednání s potencionálním zaměstnavatelem, které však nevedlo k uzavření pracovní smlouvy.

Ministerstvo vnitra dále konstatovalo, že žadatelka nespĺňuje také podmínku podle ustanovení § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky, neboť neprokázala zdroj a výši příjmů za poslední 3 roky předcházející podání žádosti, tj. za rok 2012, 2013 a 2014, ačkoli k tomu byla Ministerstvem vnitra v usnesení o přerušení řízení vyzvána. V dopise ze dne 7. 4. 2016 žadatelka uvedla, že pracovala v rodinné firmě do roku 2015, přičemž Ministerstvo vnitra z doložených dokladů zjistilo, že její pracovní poměr skončil v roce 2011. Dále v dopise uvedla, že zdrojem příjmů je invalidní důchod ve výši 3 000 Kč měsíčně, ze kterého hradí stravu a jiné základní potřeby a finančně ji podporuje rodina – bratři, kteří podnikají, a otec, který je zaměstnán u velké mezinárodní společnosti je velmi dobře finančně zajištěn. Žadatelka předložila čestné prohlášení bratra ze dne 12. 4. 2016, ve kterém deklaruje, že svoji sestru od roku 2012 finančně podporuje. Uvedl,

že žije a podniká v Bělorusku, často pracovně jezdí do České republiky, při těchto příležitostech navštěvuje sestru a v závislosti na její finanční situaci jí finančně vypomáhá. Peníze jí předává v hotovosti osobně v České republice nebo je posílá přes známé z Běloruska. Žadatelka v dopise uvedla, že má od známého bezplatné ubytování. Žadatelka předložila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 28. 2. 2014, ze kterého vyplývá, že její žádost o předmětný důchod byla zamítnuta.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatelka ke svým tvrzením předložila jen čestné prohlášení bratra žijícího v Bělorusku o tom, že ji finančně podporuje, aniž by bylo zřejmé, v jakých částkách měla být tato podpora poskytována, a aniž by bylo doloženo, že bratr s prostředky skutečně disponoval, jak bylo požadováno v usnesení, kterým bylo řízení o žádosti přerušeno. Ministerstvo vnitra dále uvedlo, že nebylo prokázáno ani to, že žadatelka skutečně finanční prostředky obdržela, když jí měly být předávány pouze osobně. O podpoře stran ostatních rodinných příslušníků, jež jí měli také vypomáhat, žádné doklady žadatelka nepředložila. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že tvrzení žadatelky, že je příjemcem důchodu, nebylo rovněž prokázáno, když v řízení doložila pouze rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 28. 2. 2014, ze kterého vyplývá, že její žádost o předmětný důchod byla zamítnuta, a pokud jí byl invalidní důchod přiznán později po datu 6. 1. 2015, kdy si podala žádost, není příjmem posuzovaným za rozhodné období 3 let před podáním žádosti. K tvrzení žadatelky, že má bezplatné ubytování, se Ministerstvo vnitra vyjádřilo tak, že nemá oporu v důkazech, pokud žadatelka předložila nájemní smlouvu s povinností hradit nájemné a poplatky za energie. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatelka zůstala z hlediska svých příjmů zcela netransparentní.

Na základě výše uvedeného Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že žadatelka nesplnila dvě podmínky pro udělení českého státního občanství, nevyužilo liberačního ustanovení § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky a podmínku zakotvenou v ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky neprominulo. Dále konstatovalo, že podmínku zakotvenou v ustanovení § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky nelze prominout. Žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 28. 6. 2016, č. j.: VS-712/835.3/2-2015, podala žadatelka blanketní rozklad s tím, že jej odůvodní ve lhůtě 5 dnů, a konstatovala, že nebyl správně zjištěn skutkový stav věci. Ministerstvo vnitra vyzvalo žadatelku dopisem ze dne 28. 7. 2016 o doplnění odůvodnění rozkladu, a to ve lhůtě do 5 pracovních dnů od doručení předmětné výzvy. Dopisem ze dne 19. 8. 2016 žadatelka sdělila, že odůvodnění blanketního rozkladu zaslala Ministerstvu vnitra dne 26. 7. 2016, k tomuto tvrzení přiložila fotokopii odůvodnění rozkladu a

podacího lístku a kopii odůvodnění rozkladu. K dopisu přiložila v kopii rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 11. 2015 o přiznaném invalidním důchodě včetně posudku o invaliditě ze dne 19. 12. 2013, a oznámení o vyúčtování důchodu.

Odůvodnění blanketního rozkladu Ministerstvo vnitra obdrželo dne 28. 7. 2016. Žadatelka v něm uvádí, že za bydlení skutečně nic nehradila, neboť je začleněna do integračního programu z důvodu udělené mezinárodní ochrany a z důvodu invalidity I. stupně, nájemné hradil stát, náklady za energie její známý. Konstatovala, že od dopravní nehody je na tom velmi špatně, nemůže vykonávat soustavné zaměstnání, neboť trpí fyzickou bolestí a psychickými problémy.

K zaměstnání v rodinné firmě žadatelka uvedla, že netušila, že nepracuje na zkrácený pracovní úvazek, ale na dohodu o provedení práce. Tuto skutečnost zjistila teprve v roce 2013, kdy se rozhodla najít si jiné zaměstnání, či se registrovat na úřadu práce.

Žadatelka uvádí, že na živobytí jí přispíval její bratr částkou 8 000 Kč měsíčně, kterou jí předával osobně v České republice, neboť pravidelně jezdí do Německa pro motorová vozidla, která vozí a prodává v Bělorusku. Listinné důkazy se zavázala předložit do 31. 8. 2016 zároveň s doklady k přiznanému invalidnímu důchodu.

K dluhům na pojistném žadatelka uvádí, že tyto jí vznikly v důsledku její tíživé finanční situace, kdy musela upřednostnit podpůrnou léčbu, aby zabránila bolestem, kterými trpěla, před běžnou medicínou, která bolesti nebyla schopna žadatelku zbavit. Uvedla, že činila vše, aby se vrátila do normálního života a také se snažila dluhy u Všeobecné zdravotní pojišťovny hradit. Žadatelka požádala o posečkání s doložením listinných důkazů do 31. 8. 2016 s ohledem na časovou náročnost jejich získání.

Žadatelka spisovou dokumentaci doplnila dopisem ze dne 30. 8. 2016, adresovaným prvoinstančnímu správnímu orgánu. K dopisu přiložila sdělení Městského úřadu Vlašim ze dne 3. 1. 2014 ohledně podmínek na úhradu čistého nájemného, dopis ze dne 20. 3. 2013 adresovaný starostovi města Vlašim ve věci poskytnutí úhrady čistého nájemného na zajištění bydlení azylantů, smlouvu o úhradě čistého nájemného nebo jeho části uzavřenou mezi městem Vlašim, pronajímatelem bytu a žadatelkou (azylantkou), a čestné prohlášení bratra žadatelky, pana [] její finanční podpoře částkou ve výši 8 000 Kč od roku 2012.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozkladu nevyhověl, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, neboť ve shodě se závěry správního orgánu I. stupně dospěl k závěru, že žadatelka nespĺňuje podmínky zakotvené v ustanovení § 14 odst. 6 a odst. 7 zákona o státním občanství České republiky a neshledal rovněž důvody k prominutí této podmínky podle ustanovení § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky, a konstatoval, že podmínku podle ustanovení § 14 odst. 7 tohoto zákona nelze prominout.

Jak je uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí a v části I. odůvodnění tohoto rozhodnutí vytýkané porušení zvláštních právních předpisů žadatelkou na úseku veřejného zdravotního pojištění, zakládá nespĺnění podmínky zakotvené v ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky. V souvislosti s posuzováním závažnosti jednání žadatelky v rámci hodnocení splnění předmětné podmínky ministr vnitra konstatuje, že ve shodě s ustálenou správní judikaturou, byť vydanou ještě za účinnosti zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, smyslem a účelem této podmínky je vyloučit riziko, že uchazeč o udělení českého státního občanství bude porušovat právní předpisy i jako státní občan České republiky, přičemž jednání každého, kdo se uchází o udělení českého státního občanství, by mělo být transparentní a prosté všech pochybností, což v daném případě nelze konstatovat, neboť žadatelka opakovaně a dlouhodobě v rozhodném období nehradila řádně a včas zálohy na pojistné, a dlužné částky nebyly nezanedbatelné, jak je uvedeno v části I tohoto rozhodnutí a na str. 2 a 4 odůvodnění napadeného rozhodnutí. V průběhu sledovaného období dosahovaly nedoplatky na pojistném vysokých částek, jejichž konkrétní výše je uvedena ve vyúčtování pojistného za období 1. 1. 2012 až 29. 2. 2016, jež je založeno ve spise pod položkou č. 21. Dlužné částky žadatelka uhradila teprve dnem 26. 5. 2014. Pojistné za říjen 2014 hradila žadatelka opětovně se zpožděním, a to až dne 3. 12. 2014.

Ministr vnitra konstatuje, že nedoplatky vznikly v posledních 3 letech předcházejících dni podání žádosti, čemuž přisvědčuje i penále vyměřené za dotčené období, a kdy poslední dlužná částka byla žadatelkou uhrazena teprve v květnu 2014. V kontextu těchto skutečností nemůže ministr vnitra jednání žadatelky považovat za toliko formální pochybení, od kterého by bylo možné odhlédnout a podmínku stanovenou v § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky tak mít za splněnou.

Co do možnosti prominutí nespĺnění uvedené podmínky podle § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky ministr vnitra předesílá, že na prominutí nespĺnění podmínky není, srovnatelně s dikcí dotčeného ustanovení, právní nárok. Při zvážení možnosti prominutí pak ministr vnitra nemohl nepřihlédnout k tomu, že i když žadatelka dlužné pojistné vyrovnala v době, která bezprostředně předcházela podání žádosti a odstranila tak škodlivý následek, dlužné částky na pojistném však

byly opakované a v nezanedbatelné výši. Penále ve výši 3 183 Kč žadatelka hradila v květnu 2014, což nebyla doba natolik dlouhá, po níž následovalo podání žádosti, leden 2015. Žadatelka si musela být vědoma toho, že nemůže podmínku splnit a odůvodnit její prominutí.

Pokud se týká podmínky zakotvené v ustanovení § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky, žadatelka neprokázala transparentnost svých příjmů v rozhodném období, tj. 3 let předcházejících podání žádosti, respektive za rok 2012, 2013 a 2014, ačkoli k tomu byla Ministerstvem vnitra v usnesení o přerušení řízení vyzvána. V rámci rozkladového řízení předložila kopii rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 11. 2015, kterým jí byl přiznán invalidní důchod ovšem s účinností až od 23. 7. 2015, a dále čestné prohlášení bratra o tom, že ji finančně podporoval od roku 2012 částkou 8 000 Kč měsíčně, což však nedoložila žádným relevantním dokladem o pravidelném předání této finanční částky žadatelce. K tvrzení žadatelky, že má žadatelka bezplatné ubytování, se ministr vnitra ztotožňuje s názorem prvoinstančního správního orgánu, že nemá oporu v důkazech, pokud žadatelka předložila nájemní smlouvu s povinností hradit nájemné a poplatky za energie. Neprokazuje to ani smlouva o úhradě čistého nájemného nebo jeho části ze dne 10. 9. 2013, předložená žadatelkou v rámci rozkladového řízení, jež se týká úhrady čistého nájemného nebo jeho části na zajištění žadatelčina bydlení. Uvedená smlouva tak dokládá pouze skutečnost, že město Vlašim v souladu s usnesením vlády ze dne 14. 5. 2008 č. 543 o zabezpečení integrace azylantů a osob požívajících doplňkové ochrany v roce 2008 a v letech následujících bude poskytovat úhradu čistého nájemného nebo jeho části za oprávněnou osobu – žadatelku, pronajímatelům bytu v maximální výši 5 000 Kč. Nedokládá tak žadatelčino tvrzení o úhradě nákladů za energie jejím známým, jak uvedla také v rozkladu. Ministr vnitra na základě těchto listin nemohl jednoznačně konstatovat, že byla předmětná podmínka splněna a v kontextu právní úpravy zákona o státním občanství České republiky případně předmětnou podmínku prominout.

Žadatelka v rozkladu připouští, že své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění neplnila a svá pochybení omlouvá tím, že to nastalo v důsledku její tíživé finanční situace, kdy musela upřednostnit podpůrnou léčbu, aby zabránila bolestem, kterými trpěla, před běžnou medicínou, která bolesti nebyla schopna žadatelku zbavit. Uvedla, že činila vše, aby se vrátila do normálního života a také se snažila dluhy u Všeobecné zdravotní pojišťovny hradit. Z uvedeného ministr vnitra dovozuje, že nelze zjistit, zda tyto náklady na léčbu skutečně vznikly, neboť jejich existenci žádným způsobem nedoložila a v kontextu nedoložení žadatelčiny příjmů transparentním způsobem (z čeho je tedy hradila), nelze pak akceptovat, neboť nemají relevanci odůvodňující žadatelčino pochybení na úseku veřejného zdravotního pojištění.

K zaměstnání v rodinné firmě žadatelka uvedla, že netušila, že nepracuje na zkrácený pracovní úvazek, ale na dohodu o provedení práce. Tuto skutečnost zjistila teprve v roce 2013, kdy se rozhodla najít si jiné zaměstnání, či se registrovat na úřadu práce. K tomu ministr vnitra konstatuje, že je prokázáno, že žadatelka pracovala u rodinné firmy s.r.o. od roku 2006 do února 2011, žádné pozdější pracovní aktivity u této společnosti ničím žadatelka již neprokázala, ani údajnou dohodou o provedení práce, jak na ni odkazuje v rozkladu.

Na základě shora uvedených skutečností ministr vnitra musí odmítnout i žadatelčino tvrzení uvedené v rozkladu, že nebyl správně zjištěn stav věci a správní orgán dostatečně neposoudil skutečnosti, které žadatelka uvedla. Ministr vnitra konstatuje, že žádost byla posuzována na základě listin, které žadatelka k žádosti a v rámci rozkladového řízení předložila a také listin, které obstaralo Ministerstvo vnitra, jež rozhodovalo o žádosti v I. stupni, tj. listin, které zákon o státním občanství České republiky obligatorně vymezuje.

Ministr vnitra rozhodl v intencích návrhu rozkladové komise ministra vnitra, t.j. způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

